

SÈRIE 1

La prova consta de 5 exercicis. Els exercicis 1 (Traducció) i 2 (Sintaxi) són comuns a les dues opcions. En canvi, per als exercicis 3 (Morfologia), 4 (Etimologia i lèxic) i 5 (Cultura), cal triar una de les dues opcions A o B (la mateixa per a tots tres).

1. Exercici de traducció**[3 punts]**

Tucídides 2.11: Arquidam s'adreça als peloponesis i els diu que són experts en la guerra.

Ἄνδρες Πελοποννήσιοι καὶ σύμμαχοι, οἱ πατέρες ἡμῶν πολλὰς στρατείας καὶ ἐν Πελοποννήσῳ καὶ ἔξω ἐποίησαντο, καὶ ἡμῶν οἱ πρεσβύτεροι οὐκ ἄπειροι πολέμων εἰσίν.

Senyors peloponesis i aliats, els nostres pares van fer moltes campanyes militars tant al mateix Peloponès com fora, i els més vells de nosaltres mateixos no són inexperts en guerres.

2. Exercici de sintaxi**[2 punts]**

a) al text hi ha 3 complements en genitiu; escriviu-los i digueu quina funció sintàctica realitza cadascun:

- ήμῶν: CN πατέρες
- ήμῶν: 2n terme comparatiu πρεσβύτεροι
- πολέμων: CAdj. ἄπειροι

b) el text està format per dues oracions;

- quina relació hi ha entre elles? quina paraula és el nexa d'unió entre les dues?
Σόν oracions coordinades copulatives unides per la conjunció και.
- escriviu el subjecte i el verb de cadascuna.
οί πατέρες ἐποίησαντο.
οί πρεσβύτεροι εἰσίν.

c) quina funció sintàctica realitza ἄπειροι?

Atribut

Opció A

3. Exercici de morfologia

[1 punt]

Dieu si són certes les afirmacions següents:		
A la forma βλέποντα en plural li correspon la forma βλέπον en singular	<u>σί</u> ☐	no ☐
A la forma σοφῶν en plural li correspon la forma σοφοῦ en singular	<u>σί</u> ☐	no ☐
A la forma πράγμασι en plural li correspon la forma πράγμα en singular	σί ☐	<u>no</u> ☐
A la forma λαβουσῶν en plural li correspon la forma λαβόντων en singular	σί ☐	<u>no</u> ☐
A la forma ἐμελετώμεθα en plural li correspon la forma ἐμελετώμην en singular	<u>σί</u> ☐	no ☐

4. Exercici d'etimologia i lèxic

[2 punts]

<p>Escriuiu dos mots en català o en castellà que siguin derivats dels mots grecs següents:</p> <p>Ex. ó δῆμος: democràcia, demografia</p> <p>ποιέω: poeta, poesia, poema...</p> <p>ó γέρον: geriàtric, geriatria, gerontologia...</p> <p>καλός, -ή, -όν: cal·lígraf, cal·ligrafia, cal·ligrama...</p> <p>περί: periscopi, perímetre, peristol...</p> <p>ή δόξα: doxografia, paradoxa, ortodòxia...</p>
--

5. Exercici de cultura [2 punts]

Marqueu a la casella corresponent si les següents afirmacions són vertaderes o falses (si marqueu "vertader" cal que siguin certs TOTS els aspectes esmentats a cadascuna).		
	vertader	fals
Durant els festivals dramàtics d'Atenes, als teatres es representaven tragèdies, comèdies i drames satírics.	X	
Alexandre el Gran, malgrat la inferioritat numèrica del seu exèrcit, aconseguí una gran victòria sobre els perses, a la batalla d'Egospòtams.		X
Aquil·les, després de matar Hèctor per venjar la mort del seu millor amic Patrocle, lligà el cadàver al carro i l'arrossegà al voltant de la ciutat de Troia.	X	
A l' <i>Odissea</i> la deessa Atena ajuda constantment Odisseu, i el déu Posidó intenta impedir en tot moment el seu retorn a Ítaca.	X	
Tres són els grans historiadors del s. V aC: Heròdot, que narrà les guerres mèdiques, i Tucídides i Xenofont, que narraren les conquestes d'Alexandre el Gran.		X

Opció B

3. Exercici de morfologia

[1 punt]

Escriuiu correctament el nominatiu singular de les següents paraules:

Διὸς Ζεύς

ἐμέ ἐγώ

πάντα πᾶς / πᾶν

γαστέρα γαστήρ

γυναικός γυνή

4. Exercici d'etimologia i lèxic

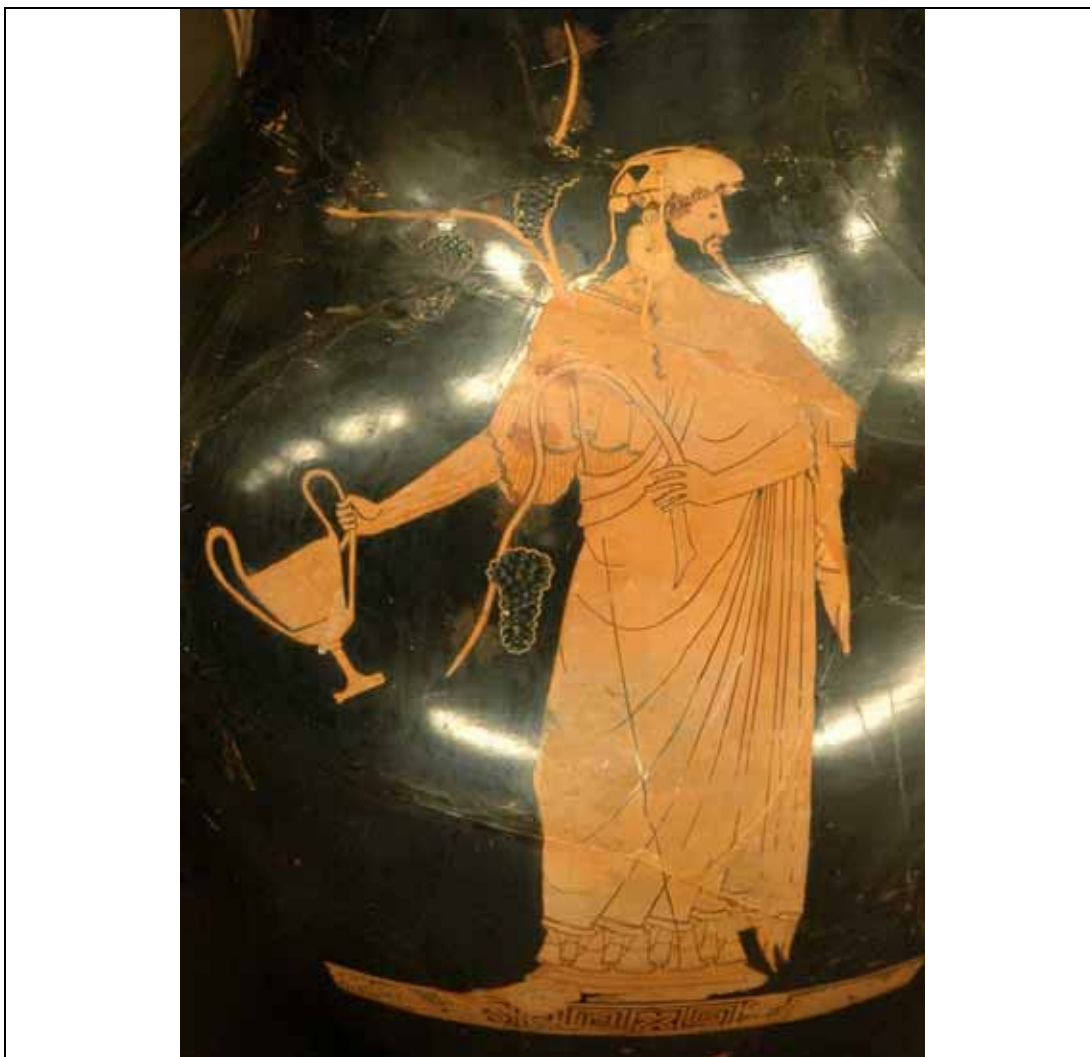
[2 punts]

Cadascuna de les parelles de mots següents conté el mateix ètim grec. Identifiqueu-lo i escriuiu-lo correctament.

Ex. demoscòpia, democràcia	ὁ δῆμος
gineceu, misogin	ἡ γυνή
telepatia, telèfon	τῆλε / τηλοῦ
gasteròpodes, intragàstic	ἡ γαστήρ
androide, andrologia	ὁ ἀνήρ
museu, música	ἡ Μοῦσα

5. Exercici de cultura

[2 punts]

Aquesta és una imatge que representa el déu Dionís.

En honor d'aquest déu es celebren els festivals dramàtics grecs.

Desenvolupa en una redacció (150-200 paraules) els aspectes relacionats amb els festivals dramàtics:

- L'organització dels festivals
- Les festivitats que tenien lloc al voltant de les representacions
- Els edificis on tenien lloc les representacions
- Els orígens de la tragèdia
- L'estructura de la tragèdia

A la Grècia clàssica els espectacles dramàtics estaven directament relacionats amb festivitats religioses dedicades a Dionís, déu del vi i de l'alteritat: les comèdies es representaven durant les festes anomenades Lenees i durant les Dionísiaques, festivitat en què també es celebraven els certàmens de tragèdia. Tot i que es coneixen molt pocs detalls sobre els rituals religiosos duts a terme

en aquestes festes, no hi ha dubte que les propies representacions teatrals formaven part del ritu, ja que l'altar del déu tenia un lloc central en el teatre. En tant que festivitat col·lectiva de la polis, eren organitzades per l'arcont epònim, que era l'encarregat de triar els tres ciutadans més rics de la ciutat, els quals sufragaven les despeses de l'organització a mode de "litúrgia" i impost especial.

Les peces es representaven als teatres, exemples dels quals poden ser vistos encara a la pròpia Atenes, a Dodona o a Epidaure, entre molts d'altres. L'estructura general d'aquestes construccions es dividia en les grades pel públic ("koilon"), la plataforma on els actors representaven el seu paper ("proskenion"), i, al darrera d'aquesta, la part per ubicar els decorats ("skene"), les entrades del cor i dels actors ("parodoi"), i la zona on es situava el cor ("orchestra"). Precisament les teories més acceptades sobre l'origen de la tragèdia fan derivar aquest gènere, seguint Aristòtil, dels cants corals del ditirambe, un cant coral en honor a Dionís, que va anar adquirint l'estructura característica d'època clàssica que van anar construint les innovacions escèniques dels tres grans tràgics, Èsquil, Sòfocles i Eurípides, consistent en un pròleg on s'exposa la situació, una "parodos" o cant coral de l'entrada del cor, un cos dramàtic compost per fins a cinc "episodis" separats per uns cants lírics anomenats "estàsims", i, finalment, un "exodos" o conclusió de la peça.